

ORTENS BÄSTA

penna

KATEGORI SCEN

TÄVLINGSBIDRAG 10

Dramadan

Nisrin Berrada & Sonia Sagan

1994

Uppväxt i: Alby, Botkyrka

Bosatt i: Alby, Botkyrka

Mamma – Fatima (betydelse: Fängslande) “ensamstående, djupt troende men väldigt öppen för andras del (ålder: 54)”

Syster 1 - Noura (betydelse: Ljuset) revolutionär/rebell, första barnet, deprimerad, sökande/tvivlande, akademiker (ålder: 32)

“Genom att Noura växt upp i en tid som inte riktigt var redo för en intelligent, självständig och kvinnlig muslim med ambitioner så har hon blivit väldigt slutkörd i sina möten med både vitheten och med Islam - därför befinner hon sig i en desillusionerad anhedoni (yani, hon är deprimerad och vill inte vara med).”

Bror - Deen (betydelse: Religion) book smart men inte koranen/mer tradition än religion motiverar hans deltagande i ramadan, står för respektabilitetspolitik, hjälpsamt mellanbarn i familjen, inte den typiska hårda brorsan (ålder: 29)

“Deen var den första av barnen som föddes i Sverige. Eftersom hans största intressen är vit poesi & västerländsk litteraturhistoria, filosofi och alternativ musik, så har hans (vita) umgänge tvingat in honom i respektabilitetspolitik/internaliserad rasism för att få delta.”

Subjekt - DUNYA (betydelse: Världen) är troende men skyltar inte, icke-binär (men “inte riktigt” inom familjen), konstnär (ålder: 25)

“Kommer världen driva henne till att bli som Noura eller Deen, eller...?”

Syster 2 - Naima (betydelse: Stjärna, Behagfull) duktig och mest religiös av barnen/youngsta dotter/mammas ögonsten (ålder: 22)

“Verkar först vara väldigt präktig och en god muslim (sista av barnen som inte gett upp på det), men festar, dricker och härjar allmänt (i smyg, ingen i familjen vet). Det präktiga är ingen charad dock, hon kämpar för att välja väg. Vad ska alla tänka?”

The Fajr prayer is performed before sunrise.

Dhuhr is observed shortly after noon.

Muslims observe the Asr prayer in the late afternoon.

Maghrib prayer just after the sun goes down.

Isha prayer is said just before bed.

Tarawih refers to additional ritual prayers performed by Muslims at night, after the Isha prayer, during the holy month of Ramadan.

DRAMADAN

Akt 1

VÅR, natt i ett rum i en miljonprogramslägenhet, ösregn utanför. En våningssäng där två unga kvinnor ligger och sover, omgivna av pop-affischer från 00-talet blandat med koranverser och arabisk kalligrafi. Den unga kvinnan i den övre sängen vaknar i panik (typiskt skräckfilms-uppvaknande), genom att snabbt resa sig upp och dra efter andan i skräck. Hon kastar sig yrvaket på stegen ner, hela sängen låter som våningssängar gör, helt överdrivet, samtidigt som vi ser att personen i den undre sängen sover djupt och ostört, mashallah. Vår panikslagna huvudperson ramlar baklänges ner på golvet, reser sig upp och kastar sig ut i den upplysta hallen utanför (kameran på hennes nu upplysta ansikte).

WHITE-OUT/fade to white – text i royal blue/nazar-blå:

“~ FAJR, I DYGN TIDIGARE ~”

Det är natt. Vi är hemma hos AYDA, som bor i en nyrenoverad liten lägenhet. Vi ser en samling unga kvinnor från blandade bakgrunder hjälpas åt med att förbereda en frukostbuffé. Vissa är klädda traditionellt i abaya och hijab, andra inte. Stämningen är god och alla småpratar.

AYDA till DUNYA (samma person som kastade sig ur sängen i föregående scen):

Hur går det på kungens mark?

DUNYA :

Det går bra! Jag kom på igår under Isha att jag vill göra glasdekorationer till min familjs eid-decorations.

DINA:

Det är haram, bror.

DUNYA:

Jag vet, men min morsa skulle bli fett glad. Hypea lite! Jag har precis lärt mig glasverkstaden på skolan, och vår familj har alltid dekorerat kring Eid, så jag tänkte ”varför inte ta lite av den Pungliga Konsthögbudget och överraska familjen?”

SABRIN (med en halv dolma i munnen och andra i handen hon gestikulerar med):

EY! Din mamma heter Fatima, visst? FATIMA, SOM I FATIMAS HAND! Oh my god, vad gulligt! Snälla, kan du göra till mig också?

AYDA kliver fram, tar dolman ur SABRIN's hand och ger henne en vänskaplig bitch blick, säger till gruppen:

Befarmaa, varsågod!

KAMERAN ZOOMAR IN PÅ DEN UPPDUKADE FRUKOSTBUFFÉN PÅ BORDET, KLIPP TILL ATT MATEN PÅ SERVERINGSFATEN ÄR HALVT UPPÄTEN. GÄNGET ÄR I ETT LIVLIGT SAMTAL...

MELISSA:

...han tyckte att det jag hade på mig visade för mycket rumpa. Och då sa jag till honom, bror, driver du, du har på dig grey sweatpants!

ALLA SKRATTAR, NÅGRA KNÄPPER MED FINGRARNÄ.

AYDA:

Om det hade varit jag, jag hade bara pekat och sagt ”om inte du slutar lägga dig i hur andra människor lever sitt liv, svär, jag kommer ta din aubergine och göra dolma av den.”

ALLA SKRATTAR IGEN.

AYDA:

...OCH äta den på eid!

ALLA SKRATTAR OCH TJUTER.

SABRIN:

...när är eid förresten?

ELIF:

Google säger lördag 23:e Maj, så om en vecka.

DINA:

Google är haram, bror.

SABRIN:

Jag har lärt mig kolla månen bara! Så att jag slipper det här tjafset.

FLERA RUNT BORDET REAGERAR POSITIVT.

ELIF:

Smart! Hur har du lärt dig det?

SABRIN:

Google bara.

DINA GER SABRIN EN SKEPTISK BLICK, SOM SÄGER ”DET ÄR HARAM, BROR”.

AYDA, NU MER SERIÖS:

Alla lärda säger bara ”följ din moské, om de räknat fel så är det på dem”. Jag pallar inte med det här tjafset varje år.

DUNYA:

Skulle det inte vara nice ifall alla bara firade samma dag? Seriöst, vad gör en dag hit dit.

DINA:

Jag lyssnar på min khaltoo, Khadija. Hon har hijab, ber fem gånger om dagen och ger alltid mer zakat än vad man behöver så hon vet bäst.

MELISSA:

Vadå så bara för att hon har själ och ber så är hon närmast gud?

ELIF:

Var fick du luft ifrån? (skrattar först, men övergår i seriös ton) Du tror inte ens på gud, låt mig inte gå in i dig. Jag kan inte följa min moské, den drivs av marockaner och jag är turk. Jag kommer följa Google.

DINA TAR UPP SIN SMARTPHONE OCH BÖRJAR SKRIVA HETSIGT MEDAN DE ANDRA FORTSÄTTER DISKUSSIONEN.

DISKUSSIONEN AVBRYTS AV ATT AYDA, ELIF OCH SABRIN'S MOBILER SPELAR UPP FAJR-BÖNEUPPROPET.

ALLA TITTAR PÅ DINA, VARS TELEFON ÄR TYST.

DINAS UTROP GÅR IGÅNG CA 30 SEKUNDER EFTER DE ANDRAS.

MELISSA TITTAR PÅ DINA MED "DET ÄR HARAM, BROR"-BLICKEN.

MELISSA OCH SABRIN STANNAR KVAR I KÖKET OCH PRATAR MEDAN DE ÖVRIGA GÅR TILL VARDAGSRUMMET FÖR ATT BE FAJR TILLSAMMANS – STÄMNINGEN ÄR VÄNSKAPLIG OCH LUGN IGEN.

AKT 2

DUNYA står framför en gammal byggnad, lutad mot en ca 3 m hög bronsstaty föreställandes ett klassiskt lejon. Mitt emot har hennes vita klasskamrater klättrat upp på bronsstatyn som föreställer ett vildsvin, på vilken de sitter avslappnat och röker. De pratar och skrattar, samtidigt som DUNYA har sin uppmärksamhet någon helt annanstans.

HUGO (tittar på DUNYA):

Ö! Du där! Hallååååå!!! Hej. Hej! Var tog du vägen? Vad tänker du på?

DUNYA:

Nämen, jag har jobbat i glasverkstaden hela förmiddagen. Jag kom på precis att min näsa bränns därför att jag råkade glömma skyddsmasken, igen, och, du vet, det kan bli farligt. Fett typiskt mig...

Men det är säkert chill, ingen fara!

VANESSA:

Så, förutom att göra kaos med dina lungor... Vad gör du i glas?

DUNYA:

Eeeh... Okej, lite förklaring här. Du vet, just nu så är det ramadan. I slutet av ramadan så är det en stor fest, eid, för hela familjen och jag tänkte dekorera med glasgrejer som jag gjort själv. Så nu håller jag på med en slags skyddsögon, du vet! Du vet? Såna som du ser i Turkiet, typ. De blåa.

VANESSA:

Ahaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa! En sån där man ser hos typ frisörkiosken på Högbergsgatan?? DU vet, Hugo! Visst? Den med blinkande lampor och arabsången "uuuuuuhlululuouluuuuu!!!!", Mecka-mode.

HUGO:

lol.

VANESSA:

Vad ska de skydda mot???

DUNYA:

Du kan ju fråga Hugo. Sorry, jag pallar inte med här nu, jag är hangry.

HUGO:

Just det, du får ju inte äta! Här, ta lite vatten.

DUNYA LÄGGER EN KRYPTISK BLICK PÅ DUON, GÅR VIDARE UTAN ATT SÄGA
NÅGOT MER.

DUNYA PÅ VÄG IN, MED RYGGEN MOT HUGO & VANESSA:

Peace out, harambarn.

DUNYA drar sitt passerkort och går in i skolans foajé, som har stora glasfönster mot Stockholms ström, Gamla Stan, guldbron. DUNYA går till Service Center.

DUNYA (till person bakom disken):

Hej! Det är dags för bön, så jag tänkte kolla om du skulle kunna ge mig nyckeln till vilorummet?

PERSON BAKOM DISKEN:

Du vet att vilorummet är avsett för personer som känner sig sjuka va..?

DUNYA:

Joo, ja... Jag vet. Men performancerummet passar inte så bra för min relation till gud, heh. Jag har en deal med vaktis, det är ramadan så... Det är ganska viktigt att jag ber fem gånger om dagen.

(Lägger änglaleendet)

PERSON BAKOM DISKEN:

Okej, du får en kvart. (Sträcker fram passerkort)

DUNYA:

Eeeeeh.... Tack?

DUNYA lämnar service center, ser fundersam ut, ville personen sätta henne på plats eller är det noja? Hon tar trapporna upp, men på vägen stoppas hon av en ung vit person.

IO:

Donja! Hey, hallå! Stopp! Det är efter-lunchtid-rabatt i restaurangen nu, ät med mig?

DUNYA:

Io! Hey, hallå! Stopp! Det är tredje veckan av ramadan!!! Be med mig. (ironiskt)

WHITE-OUT/fade to white – text i royal blue/nazar-blå:

~DHUHR~

DUNYA arbetar ensam inne i glasverkstaden, nu i full skyddsmundering. Hon står framför ett panoramafönster, som rymmer hela vykorts-Stockholm. Vi kan se hur hon slipar runda glasbitar i nazar-blått, vitt, ljusblått och svart, som hon staplar i form av skyddsögon på en bricka bredvid. På brickan ser vi också Fatimas Hand/Hamza utskuren i vitt glas, samt månskäror i grönt glas med ”allah” blåstrat på kanterna i ornamental arabisk kalligrafi. Hon kollar på klockan innan hon tar upp brickan, och bär den med sig ut från verkstaden. Vi ser henne gå in i ett ugnsrums, där hon lägger nazar-ögonen i en rund glasugn, dra igen locket och ETT säkerhetsspänne. Hon sätter på ugnen och rusar vidare, mot Service Center.

PERSON BAKOM DISKEN:

Salaam aleikom. (bugar) Du, jag har tänkt på en sak... Kan ni verkligen.... Ja, är det inte en arbetsmiljörisk när ni svälter er sådär, stackare? Blir det inte olyckor?

DUNYA:

Eehh... Alltså. Jag förstår att man kan tro det, men... För varje gång vi ber så uppfylls vi med speciella krafter. Tänk dig som en unicorn, du vet. Och varje gång som vi ber laddas vårt magiska horn med Allah's mäktiga visdom som skyddar oss från misstag! Därför är det faktiskt så att det blir färre olyckor i muslimska länder under ramadan – du kan googla!

PERSON BAKOM DISKEN SER FÖRVIRRAD UT

DUNYA:

Så.... Det är dags nu, tiden är inne, jag känner den... Jag måste fylla på mina Jihad-powers, så kan jag få nyckeln till vilorummet är du snäll?

PERSON BAKOM DISKEN (NU OSÄKER) RÄCKER FRAM KORTET:

Oooooo... kej. Ta din tid du, Leila Khaled.

DUNYA blir irriterad, men lägger ett överdrivet/sarkastiskt leende när hon tar kortet.

Vi ser DUNYA ta trapporna upp igen, flera studenter passerar samtidigt nedåt på väg hem. Klipp till DUNYA ensam inne på en toalett, som gör Wudu. Hon går igenom stegen, först Bismillah och

börjar sedan tvätta; händerna, sedan munnen, och när hon kommer till näsan som ska snytas ur så ser vi en strimma blod landa i handen. Hon tittar på den något besvärad, innan hon sköljer bort i ett uppenbart försök att inte tänka mer på det.

WHITE-OUT/fade to white – text i royal blue/nazar-blå:

~ASR~

AKT 3:

~ANIMERAD DRÖMSCEN~

INSPIRATION/REFERENS:

<https://youtu.be/N5QSRKQmglc>

(DUMBO'S DREAM-scene)

Fyra st Nazar-ögon med händer ”dansar”, blåser i raketer (som om de vore flöjt/trumpeter) som sprutar ut eld.

Drömmen fortsätter enligt samma dramaturgi som Dumbo-scenen, fast med symboler och karaktärer vi har sett i EP 1 & 2 istället för elefanterna. Dumbo = DUNYA, och alla dansande elefanter är dansande kameler, vissa med hennes vänner och syskons ansikten. Vi ser ”auberginen” i grå sweatpants göra en cameo, bli dolmar, harambarnen Vanessa och Hugo rider ett galet vildsvin som en mekanisk tjur (obs med människokroppar), mamma Fatima glider spökliskt över gröna månskäror i glas + Fatimas Hand/Hamza-symboler, allt omgivet av en massor av eldar. Scenen slutar med ett inferno där skolan kolliderar med ett skenande tåg, explosioner, och Nazar-ögon åker runt i himlen som strålkastare över Skeppsholmen – allt detta sugts ihop och förvandlas till ett brinnande unicorn horn in space, och vi ser nu inifrån DUNYAs ögon hur hon faller ner mot att bli spetsad av hornet med benen isär - precis innan impact vaknar hon med ett flämt.

ANIMATION ÖVER, TILLBAKA I VERKLIGHETEN

Natt i ett rum i en miljonprogramslägenhet, ösregn utanför. En våningssäng där två unga kvinnor ligger och sover, omgivna av pop-affischer från 00-talet blandat med koranverser och arabisk

kalligrafi. DUNYA vaknar i panik. Hon kastar sig yrvaket på stegen ner, hela sängen låter som våningssängar gör, helt överdrivet, samtidigt som Naima i den undre sängen sover djupt och ostört, mashallah. DUNYA ramlar baklänges ner på golvet, reser sig upp och kastar sig ut i den upplysta hallen utanför (kameran på hallen).

I slutet av hallen ligger köket, där mamma Fatima och brodern Deen står och förbereder Sohour. DUNYA kastar sig in och börjar panikslaget försöka förklara för Fatima, med en raspig/hostig röst och andnöd som om hon varit instängd i ett rökfyllt rum, att hon tror att hon kanske har tänt eld på skolan.

DUNYA:

...me-men jag... Jag vet inte om jag stängde UGNEN!

FATIMA:

Vadå, vad menar du Naim... Nou... Vilken ugn!?

DUNYA:

ääh... asså en skitvarm ugn, i skolan! Vad ska jag göra?! Jag får panik, jag kanske bränner ner hela skolan!? Allas konst, drömmar, framtid.... För att jag glömde stänga en SHEITAN-ugn.

FATIMA:

Auzu billahi min ash-shaytaan-ir-rajeem.

DUNYA:

”okej”... Men snälla, mamma, kan inte du säga vad jag ska göra? Jag orkar inte, snälla!

DEEN (som har stått och lyssnat medan han micrar):

DUNYA... Det är ramadan. Alla på skolan vet nu att du är muslim. Ser du många andra som dig där? Nej, just det. Vill du verkligen vara den första terroristen som kom in OCH den sista terroristen som brände upp “Kungliga” Konsthögskolan?

DUNYA OCH FATIMA TITTAR PÅ DEEN, SEDAN PÅ VARANDRA.

FATIMA:

Fråga inte mig, mama, jag vill inte ha på mitt samvete att du missar Fajr. Du vet bäst själv.

Inshallah allting kommer bli bra.

VI BÖRJAR HÖRA DUNYAS HJÄRTSLAG BANKA OCH PULSEN SUSAS I ÖRONEN, SAMTIDIGT SOM KAMERAN ZOOMAR IN PÅ HENNES ÖGON SOM RYCKER NERVÖST. VI SER HUR RUMMET BLIR SUDDIGARE OCH BÖRJAR SNURRA RUNT HENNE, HON BLINKAR TILL EN SEKUND SOM OM HON NÄSTAN SKA SVIMMA. RUMMET STANNAR UPP IGEN, VI HÖR DUNYA TÄNKA:

”FAN, jag skulle inte ditchat Tarawih för att hänga med FUCKING Hugo och Vanessa... Jag vet inte hur jag ska leva igenom Fajr med den här känslan. Men vänta här nu, kan jag verkligen ha... Hur... Nej, seriöst, tänk... Jag drog åt ett spänne för att stänga ugnen... ETT spänne. Nä, det ÄR väl tre spännen på ugnen? (Vi ser rummet snurra till igen) ÄR det tre spännen på ugnen? SERIÖST VAD HÄNDER ENS OM ALLA SPÄNNEN INTE ÄR FAST PÅ EN 3000-GRADERS UGN!?!?”

DUNYA (högt):

Fuck det här, jag taggar.

Fatima ser oroad ut i rummet, fortsätter med maten.

DUNYA kastar sig ut i hallen, fortfarande i pyjamas, drar på sig det hon hittar på väg till ytterdörren – ett par grey sweatpants, sin svarta hoodie, någons vindjacka och ett par skor som uppenbart är alldeles för stora – utan strumpor på. Hon sliter upp dörren och slänger sig ut, något ostadigt, ut i trapphuset (kameran på hennes fötter) – utan att stänga ytterdörren efter sig. Vi ser henne springa ner för en lång korridor mot hiss/trappor, men när hon är lite mer än halvvägs öppnas dörren till familjens lägenhet av DEEN som ropar:

DEEN:

HAIWAN! Det spöregnar ute, kom låna mammas paraply, du blir sjuk annars.

DUNYA springer tillbaka mot lägenheten, DEEN som står i ytterdörren räcker henne ett blommigt paraply.

DEEN (uppmuntrande):

Run, Forrest, run!

DUNYA tar emot paraplyet och springer mot hissen igen, DEEN stänger dörren bakom henne.

Framme vid hissen trycker hon hetsigt på knappen, flera gånger, innan hon plötsligt ändrar sig och springer mot lägenheten igen. Hon rycker upp den olåsta dörren och springer in, kastar av sig skorna och ruskar till en stängd sovrumsdörr som hon öppnar, skriker rakt ut i mörkret:

DUNYA:

NOURA! VART ÄR MITT SL-KORT!?

Samtidigt börjar hon krafsa på skrivbordet bredvid dörren, svagt upplyst från hallen.

NOURA:

Ursäkta? Var ska du ens?

DUNYA:

Jag har tänt eld på skolan, hjälp mig!!

NOURA (ser skeptisk ut):

Jag är nyvaken, men inte dum. Jag har sett hur den skolan får dig att må. Låt de som bränt dig
brinna.

DUNYA HAR FÖR MYCKET PANIK, VERKAR INTE HÖRA NOURA – HITTAR
SL-KORTET I EN BLOMKRUKA, GER NOURA EN SKEPTISK BLICK OCH SPRINGER UT.

HON TAR SIG TILL HALLEN, BÖRJAR SÄTTA PÅ SIG ETT ANNAT PAR SKOR
SAMTIDIGT SOM NAIMA (MASHALLAH) GÅR NYVAKET MOT TOALETTDÖRREN OCH
FÅR SYN PÅ DUNYA.

NAIMA:

Vad händer?

NOURA (skriker inifrån sitt rum, dörren fortfarande öppen):

HON TROR HON ÄR BRANDMAN OCH PYROMAN I ETT!

DEEN (från köket):

HON KOMMER SKÄMMA UT OSS ALLA, LÅT HENNE GÅ!

NAIMA:

Ska du inte be Fajr med oss? Du skämmer ut dig, vad är det här? Skäms du inte?

DUNYA SKÄMS INTE! UNDER TIDEN SOM DE ANDRA GÖR INLÄGG FÖRSÖKER HON KRÄNGA PÅ SIG ETT PAR SKOR, SOM NU ÄR FÖR SMÅ SÅ DET TAR TID. TID! FORTFARANDE UTAN STRUMPOR, SKORNA GNISLAR HÖGT. INNAN NAIMA AVSLUTAT SIN FRÅGA HAR DUNYA AVSLUTAT SITT MISSION IMPOSSIBLE OCH RUSHAR UT I TRAPPHUSET IGEN. GENOM DEN ÖPPNA YTTERDÖRREN HÖR HON FATIMA, SOM STÅR I HALLEN, PRECIS VID ÖPPNINGEN TILL KÖKET.

FATIMA:

Snälla mama, ta med dig dadlar. Du kommer...!

DUNYA springer in en sista gång, tar dadlarna ur FATIMAS hand och trycker till den lätt för att visa sin uppskattning - men the moment is gone så fort hon ser grytlapparna som hänger snett bakom FATIMAS rygg. Hon trycker sig förbi, snällt men bestämt, rycker åt sig ett par och stoppar dem i byxlinningen samtidigt som hon springer ut ur lägenheten, mot skyfallet.

WHITE-OUT/fade to white – text i royal blue/nazar-blå:

“~ FAJR~”

SCEN 4-5-6 övergår narrativet till att beskriva/visa DUNYA som hen, inte hon. Den dramaturgiska utvecklingen är en metafor för DUNYAS resa. Vi förstår genom inre monolog, hur hen beskrivs samt situationerna som uppstår att DUNYA inte ser sig själv som binär kvinna. I rum där DUNYA kan vara muslim (familjen, barndomsvännerna, moskén) kompromissas queerhet bort som överlevnadsstrategi. För att slippa friktionen, ansvaret att utbilda omgivningen, eller risken att

förlora sin kulturella kontext, väljer DUNYA bort att göra omgivningen medveten om att hen sviker sig själv, och sin relation till det gudomliga, varje gång hen ignorerar det obehagliga faktum att det inte går att komma runt etiketten kvinna för att ha tillträde till moskén. Å andra sidan begränsas DUNYA i rum där queerhet och normbrytande är självklara, av det faktum att dessa rum i regel är vita – yani, minfält av majoritetssamhällets fördomar mot förortare/Islam, som när som helst kan detonera i en fucking pruttexplosion av idioti.

Akt 4: DUNYA springer i en gång mot tunnelbana (grottstation), ser ett polisingripande och slutar springa för att inte få blickarna på sig. Ångesttankar under tunnelbanefärden, tänker ut flera alibi (vad hen säger till personer på skolan, utryckningspersonal, hur förklaras att “allah”-dekoration brände ner skolan under ramadan, etc), imposter syndrome (“hur kunde jag tro att jag skulle klara av det här”), skuld/skam internaliserad, minns tillbaka till den som skämtade om att hon fastar och arbetar i verkstäder och ångrar sina svar. DUNYAs händer kärnar ur dadlarna som stresstics, utan att hon äter dem. Ser väktare på plattform där tåget rullar in, ber för att de inte ska gå igenom tåget och fatta misstanke mot den hispiga, stressade, högröda DUNYA med grytlappar stoppade i byxorna. Orolig inre monolog om att hennes maskulina klädsel samt dadel-pillandet på håll ska läsas av ordningsvakter som en ”usual suspect” OCH ”meckar hasch”. Klipp till scen där en animerad Nazar-symbol svävar över skolan, som en Batman-logga.

Akt 5 DUNYA springer förbi Grand Hotel i ösregnet med hoodie-luvan uppfälld, vi ser inte paraplyet. Springandet utlöser åter polisnoja, inre monolog om queerhet (“ser de mig som man är jag förövre, som kvinna är jag offer? Vita kan inte känna såhär när de springer på natten?”). DUNYA blir stoppad på bron till Skeppsholmen, precis vid en av de förgyllda kungakronorna på räcket, av ett par poliser som kör förbi. Gestaltning av scenen som uppstår när polisen fattar misstanke och frågar ut DUNYA (“vad fan ska du med grytlapparna till?”) och hens svar inte håller trots sanna (“Skeppsholmen? ska du där och göra? ALLAH!?”). Klipp till DUNYA på tunnelbanan, som rullar in på Kungsträdgårdens tunnelbanestation. Hetsäter nu dadlarna, alla i en mun. Vi förstår att föregående scen utspelats i hens fantasi, tåget stannar och DUNYA springer ut.

Akt 6: DUNYA springer förbi Grand Hotel i ösregnet, hoodie-luvan vilar på axlarna och paraplyet är uppfällt. På Skeppsholmsbron, med Strandvägen/”Venice of Scandinavia” i bakgrunden, i höjd med de förgyllda kungakronorna, blir DUNYA omkörd av en polisbil - som inte stannar. Vi hör DUNYA tänka ”tack, mama”. DUNYA springer förbi en byggnad som ser ut som en gammal

riddarborg, spöklikt upplyst nedifrån, DUNYA tittar uppåt mot himlen. Vi hör ingen inre monolog längre, bara hennes fotsteg och andetag. Klipp till svart skärm, vi hör fortfarande hennes springande fotsteg och flåsande andning. Fotstegen stannar, flåsandet fortsätter. Klipp till tystnad. Klipp till DUNYA i ugnsrummet, framböjd med händerna på låren och blicken på ugnen framför sig. Allt lugnt. Munnen öppnas, en munfull dadlar mixat med dregel ramlar ut. Tar upp grytlapparna ur byxlinningen, drar över ansiktet som i bön.